
Zagreb, 3. siječnja 2023.

Broj: PF 215-1-493

Na broj: St-465/2022

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21000 Split

Vjerovnik: C.I.A.K. AUTO d.o.o., Gornji Stupnik, Gornjostupnička
ulica 96, OIB: 62595301902

Dužnik: LOVRINČEVIĆ AUTO d.o.o., Split, Ulica 4. gardijske
brigade 53/F, OIB: 92930310644

ŽALBA VJEROVNIKAprotiv rješenja od
dana 20.12.2022.g.

-
1. Vjerovnik u otvorenom zakonskom roku podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl. broj: St-465/2022 od dana 20.12.2022.g. (u daljnjem tekstu: Rješenje), i to u cijelosti u toč. IV izreke Rješenja radi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te bitnih povreda odredaba Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/2017, 36/2022) i Zakona o parničnom postupku.
 2. Pobijanim Rješenjem je u točki IV. izreke Rješenja odbačena kao nepravovremena prijava tražbine vjerovnika podnesena dana 27.10.2022. godine.
 3. Vjerovnik ističe da Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno razlozi o odlučnim činjenicama nisu navedeni, a oni koji su navedeni su nejasni i proturječni, o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava danih u postupku i samih tih isprava. Obrazloženje Rješenja je nerazumljivo i nepotpuno, a na temelju pogrešnog pravnog shvaćanja, pogrešno je primijenjeno materijalno i postupovno pravo.

4. Vjerovnik prije svega ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona, utvrdivši kako činjenica da je dužnik prilikom podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka naveo tražbinu vjerovnika u popisu obveza dužnika nije dostatna da bi se utvrdilo postojanje tražbine vjerovnika.

Naime, prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja navodi: „*Dakle, navedenim izmjenama SZ-a, koje su stupile na snagu 31. ožujka 2022., brisano je pravilo o predmnjevi prijave tražbine, tako da sada svaki vjerovnik mora prijaviti tražbinu da bi sudjelovao u predstečajnom postupku, bez obzira i ako je ta tražbina bila navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka i bez obzira ako dužnik tu tražbinu priznaje u cijelosti.*“.

Prvostupanjski sud temelji citiranu tvrdnju na činjenici da je odredba čl. 39. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017) sadržavala predmnjevu prijave tražbine, a da je zadnjim izmjenama Stečajnog zakona (Narodne novine br. 36/22) navedena odredba brisana te je zamijenjena drugom odredbom.

Vjerovnik ističe kako je citirano tumačenje Stečajnog zakona od strane prvostupanjskog suda pogrešno, njime se ne iznalazi bit odredaba koje se odnose na predstečajni postupak u cijelosti, već se izolirano promatra isključivo jedna odredba, suprotno smislu izmjene koju je zakonodavac htio postići, a pri čemu to ujedno ne znači da se odredbe Stečajnog zakona s istim učinkom više ne primjenjuju.

Spomenuto tumačenje i shvaćanje prvostupanjskog suda suprotno je odredbi čl. 62. st. 1. Stečajnog zakona koja glasi: ***Potvrđeni plan restrukturiranja ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima. Tražbina vjerovnika koji svoju tražbinu nije prijavio u predstečajni postupak, premda je uredno bio obaviješten o njegovu otvaranju, može se namiriti samo na način, u rokovima i pod uvjetima koje predviđa plan restrukturiranja za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu!***

Također je suprotno i odredbi čl. 43. st. 2. Stečajnog zakona kojom je propisano da tablica prijavljenih tražbina za svaku tražbinu sadržava, između ostalog, podatak o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka te iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka.

Navedeno ukazuje da bilo bi potpuno nelogično da tablice prijavljenih tražbina sadrže podatke o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka te iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, a da to što su tražbine navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka ujedno ne znači da te tražbine postoje.

Ako dužnik sam, prilikom podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, prizna postojanje tražbine vjerovnika, nejasno je poradi čega sud ne bi na ispitnom ročištu utvrdio postojanje te tražbine već bi ju odbacio.

Vjerovnik posebno naglašava da se i sam dužnik naknadno, 23.11.2022.g., očitovao na prijavu tražbine vjerovnika na način da je priznao postojanje iste u cijelosti.

Stoga vjerovnik smatra da je prvostupanjski sud nesmislenim i pogrešnim tumačenjem pogrešno primijenio navedene odredbe Stečajnog zakona time što nije utvrdio postojanje tražbine vjerovnika.

Dokaz: - uvid u spis.

5. Vjerovnik nadalje ističe kako prvostupanjski sud odbacivanjem vjerovnikove prijave pogrešno primijenio i odredbu čl. 36. st. 2. Stečajnog zakona.

Naime, smisao navedene odredbe je odbaciti one prijave tražbina vjerovnika koje nisu podnesene u roku za prijavu, a koje tražbine nije naveo niti dužnik u svome prijedlogu!

Međutim, u konkretnom slučaju dužnik je nesporno naveo u svome prijedlogu tražbinu vjerovnika u iznosu od 295.524,22 kn pa ju je prvostupanjski sud morao utvrditi barem u tome iznosu.

Dakle, u predstečajnom postupku, vjerovniku je dana mogućnost prijave tražbine, upravo kao korektivnog faktora dužnikovog prijedloga za pokretanje predstečajnog postupka (odluka VTS RH broj: 76 PŽ-2587/2019-3), a što prvostupanjski sud pogrešno tumači i primjenjuje!

6. Iz svega ranije navedenog očito proizlazi da Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno razlozi o odlučnim činjenicama nisu navedeni, a oni koji su navedeni su nejasni i proturječni, o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava danim u postupku i samih tih isprava. Obrazloženje Rješenja je nerazumljivo i

nepotpuno te je zasnovano na pogrešnim pravnim shvaćanjima, pogrešnoj primjeni materijalnog prava i nezakonitom postupanju prvostupanjskog suda.

Izreka Rješenja je nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima Rješenja.

Prema tome, svojim postupanjem prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona te počinio bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku iz članka 354. stavka 2. toč. 11.

7. Slijedom navedenog, vjerovnik predlaže preinačiti Rješenje na način da se utvrdi postojanje tražbine vjerovnika, a podredno ukinuti Rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje te ujedno naložiti dužniku da vjerovniku naknadi trošak sastava ove žalbe.

C.I.A.K. AUTO d.o.o.,
koje zastupa:

Trošak vjerovnika:

Sastav žalbe (Tbr 14.3.)	9.375,00 kn/ 1.244,28 EUR
PDV	<u>2.343,75 kn/ 311,07 EUR</u>
Ukupno:	11.718,75 kn / 1.555,35 EUR

Prilog:

1. *Sudska praksa*
2. *Dokaz o uplati sudske pristojbe*

